

استقلال، لذت بردن هوادارانش را خراب نکند

حاشیه نرو، به راهت ادامه بده

اکبر منتشلو
روزنامه نگار

را نشناخته بود، روزهایی که هنوز استقلال نمی دانست با چه مدیری در بیست و سومین دوره لیگ برتر حضور خواهد داشت و در نهایت روزهایی که حتی با وجود خطیر و جواد نکونام، بازهم برای استقلال سخت می گذشت. اما به هر حال آبی پوشان به راهشان ادامه دادند. راهی که کمتر کسی فکر می کرد، آنها بتوانند همچنان به عنوان یک مدعی در لیگ برتر حضور داشته باشند. نه از خریدهای اتچناتی خبری بود و نه از اردوهای سطح بالا و نه از

حمایت جدی که بتواند این روزها را کمی برای آبی پوشان راحت تر کند. اما شاگردان نکونام خوب شروع کردند و خوب پیش رفتند که حضور آنها در صدر جدول و با اختلاف حداقل ۲ امتیاز از سایر مدعیان، که می تواند چهار امتیاز شود، نشان می دهد استقلالها چقدر در طول این هفته ها برعکس وضعیتشان، خوب عمل کرده اند، اما حالا و شاید بتوان گفت قبل از اینکه دو امتیاز از دست آبی پوشان برود، اوضاع انگار برای استقلالها فرق کرد.

از اول شروع بازی ها، استقلالها با کمتر حاشیه ای به بازی ها می پرداختند و بدون شک می توان یکی از مهم ترین دلایل موفقیت استقلالها در مقایسه با تیم هایی مثل سپاهان و پرسپولیس و... را همین بی حاشیه بودن دانست. روزهایی که پرسپولیسها درگیر قهر و آشفتگی نیمیکنشان بودند، روزهایی که سپاهانیها درگیر مسابقات آسیایی و البته حواشی آن و کسر امتیاز بودند، استقلال آرام آرام و بدون حاشیه خودش را بالا کشید،

در حقیقت استقلال نه تنها چیزی فراتر از دیگر مدعیان نداشت، بلکه در خیلی از مسائل عقب تر از مدعیان بود، اما بی حاشیه بودن باعث شد از تمام ظرفیت این تیم برای موفقیت استفاده شود که همین طور هم شد و در نهایت بعد از هشت هفته، استقلال توانست بر صدر تکیه بزند و این برای هوادارانش لذت بخش بود. اما انگار باید حالا نگران این تیم شد، حالا باید هواداران باز منتظر روزهای ناکامی باشند. چرا که با

کمی دقت در همین چند روز اخیر می توان مدعی شد که استقلال راهش را عوض کرده است و اولین ضرر این بیراه رفتن، از دست دادن دو امتیاز در هفته نهم و در رویارویی با شمس آذر قزوین بود که اگر اتفاق نمی افتاد، حاشیه امن خوبی برای ادامه صدرنشینی استقلال بود. حالا هم همین انتظار وجود دارد و استقلال نباید لذت بردن هوادارانش را به خاطر مسائل حاشیه ای خراب کند تا با همین وضعیت بتواند بهترین نتایج را کسب نماید.

موقعیت هایی که به گل تبدیل نمی شود

فرخ حساسی
روزنامه نگار

پرسپولیس در روزی که می توانست از تساوی استقلال در قزوین بهترین استفاده را ببرد مقابل تیم سختکوش صنعت نفت آبادان در تهران متوقف شد تا فاصله دو امتیازی اش با استقلال همچنان دست نخورده باقی بماند. این تساوی البته در شرایطی به دست آمد که سرخپوشان پایتخت گل دوم را روی یک پنالتی که با اشتباه واضح داور مسابقه رقم خورد، به ثمر رساندند و اگر این پنالتی اعلام نمی شد شاید شرایط برای تیم یحیی گل محمدی بدتر پیش می رفت و اولین شکست آنها در لیگ مقابل تیم آبادانی و در تهران رقم می خورد.

صنعت نفت آبادان تیمی نبود که رو به فوتبال بسته و کاملاً دفاعی بیباور اما این تیم نیز برنامه اصلی کار خود را بر بسته نگه داشتن دروازه گذاشته بود. پرسپولیس در این فصل نشان داده که راه شکستن لایه های دفاعی پرتعداد و ایجاد موقعیت در بازی ها را بخوبی بلد است. تنوع در حملات پرسپولیس به چشم می خورد و حضور پرتعداد بازیکنان در محوطه جریمه حریف و اطراف آن باعث ایجاد آشفستگی در خط دفاعی تیم های مدافع و بالاتر رفتن ضریب اشتباهات آنها می شود. در بازی مقابل صنعت نفت آبادان مبنای تاکتیکی یحیی گل محمدی بر سانتر از کناره ها بود، اما سانترهایی هدفمند که گاه به صورت کوتاه و روی پای بازیکن هم تیمی فرود می آمد و فرصت بازی با توپ را داخل محوطه و نزدیک شش قدم به بازیکنان تهاجمی پرسپولیس مثل سعید صادقی و محمد عمری می داد. سروش رفیعی در تنظیم ضرباهنگ بازی قرمزها بسیار خوب عمل می کرد. او در این فصل سرعت تغییر وضعیت پرسپولیس از دفاع به حمله را بالا برده و با پاس های دقیق خود نقش زیادی در شکستن لایه های پرتعداد دفاعی حریفان ایفا کرده است هرچند که در بازی قبلی مقابل ملوان هم او هم دیگر هافبک های پرسپولیس در خلق موقعیت هم توفیقی نداشتند. مشکل بزرگ پرسپولیس اما همچنان عدم گلزنی است و موقعیت هایی که تبدیل به گل نمی شود. در بازی های اخیر و بعد از مصدومیت مرتضی پورعلی گنجی، خط دفاعی پرسپولیس هم کاملاً متزلزل نشان داده و راه دروازه براحتی به سوی حریفان باز می شود. حسین کنعانی زادگان روی گل اول صنعت نفت مقصر بود و بدون جایگیری مناسب بازیکن مهاجم را به حال خود رها کرد. این آشفستگی در خط دفاعی نگرانی های زیادی را نزد هواداران سرخپوش ایجاد کرده و به نظر می رسد در بازی های بزرگتر این خط دفاعی نمی تواند تضمین کننده موفقیت قرمزها باشد.

سپاهان عصای موسی ندارد

رسول کرپکندی
مریی اسبق ذوب آهن

امتیاز از دست بدهد. برابر ملوان آنها یک تیم بی روحیه بودند که آشکارا تمرکز نداشتند و از همین رو خیلی راحت دروازه شان باز می شد. ادامه این روند می تواند سپاهان را از کورس قهرمانی دورتر کند. آنها آشکارا زیر فشار روانی ناشی از کسر ۴ امتیاز و اتفاقات لیگ قهرمانان آسیا هستند و همین شرایط آنها را بهم زده. چیزی که عجیب است کسر ۴ امتیاز در سپاهان شرایط آنها را کاملاً بهم ریخته و عجیب تر اینکه جوابی به اعتراض باشگاه سپاهان در کمیته استیناف داده نشده. سپاهان که عصای حضرت موسی را در دست ندارد که در همه بازی ها برنده شود. تیم های مدعی هم امتیاز می دهند و این طبیعت مسابقات است. سپاهان با این همه مهره و با این سرمایه گذاری نرم افزاری و سخت افزاری که انجام داده، به دنبال قهرمانی است ولی کسر ۴ امتیاز ترمز این تیم را کشید؛ تیمی که از همان ابتدا تمامی امتیازات را گرفته بود و به دنبال ایجاد فاصله با سایر مدعیان بود. سپاهان تا جایی

که ممکن است نباید امتیاز از دست بدهد تا بتواند در این لیگ بسیار سخت به حداکثر امتیازات برسد و به قهرمانی نزدیک شود. البته هیچ مسابقه ای را نمی توان از قبل برنده شد و تیم ها هم کار می کنند و می آیند تا نتیجه بگیرند. بخصوص در بازی های خارج از خانه، کسب پیروزی برای سپاهان سخت است و نمی توان از قبل منتظر بود در همه بازی ها برد کسب شود اما از دست دادن ۵ امتیاز در ۲ بازی متوالی بد و ناامیدکننده است و نشان می دهد که زرها کاملاً از شرایط ایده آل رومی و فنی ابتدای فصل فاصله گرفته اند. وضعیت روحی - روانی سپاهان به اندازه ای بد است که حتی شاهد درگیری و تنش در این تیم هستیم. درگیری بازیکن و سرمربی پس از تعویض برایان دابو و ژوزه مورایس در بازی با نساجی نشان می دهد که هیچ چیز سر جای خود قرار ندارد و در سپاهان همه چیز بهم ریخته است و اتفاقاتی که در فوتبال ما می افتد در کشورهای عقب افتاده فوتبالی هم نمی بینیم. چنین مسائلی باید

مدیریت شود چون برانزده سپاهان نیست. کار از حالت عادی خارج شده و امیدوارم شرایط درست شود. سپاهان اگر خواهان قهرمانی است، باید هرچه زودتر از این بن بست خارج شود چرا که از دست دادن امتیازات بیشتر فاصله آنها را با کورس بالای جدول بیشتر خواهد کرد و همین سبب می شود که آنها در ادامه فصل بویژه در انتهای فصل که اهمیت امتیازات دوچندان می شود، حسرت امتیازات از دست رفته ابتدای فصل را خواهد خورد. در مقابل سپاهان، ذوب آهن استاده که بدون ادعا و بدون ریخت و پاش تا اینجا نتیجه قابل قبولی گرفته و در صورت تداوم این روند می تواند در جدول جایگاه مناسبی داشته باشد. آنها هرگز از منظر نیروی انسانی با سپاهان قابل قیاس نیستند اما با وجود این نتایج آنها تا این مقطع از فصل قابل دفاع بوده. تأثیر حضور سرمربی جدید در ذوب آهن مشهود است و محمد ربیعی می تواند تا پایان فصل ذوب آهن را در جایگاه خوبی در قیاس با فصول اخیر قرار دهد.

این فوتبال عصبی

همایون شاهرحی
سرمربی اسبق تیم ملی

اما متأسفانه در ایران نمی دانم چه فعل و انفعالاتی رخ می دهد که رفتارها طور دیگری می شود. انگار همه عصبی شده اند. بازیکنان را می بینم که با کوچکترین تذکر داور بهم می ریزند و به سمت داور حمله می کنند. در کدام لیگ دنیا شما چنین رفتارهایی می بینید؟ داور بیچاره در ایران مدام ترس دارد. مثلاً اگر در ورزشگاهی که طرفداران یک تیم بیشتر باشد و تیم مورد نظر بایزد آن داور مگر جرأت دارد تنهایی از ورزشگاه بیرون برود؟

تا زمانی که قانون درستی نداشته باشیم، بساط فوتبال مان همین است. این هرج و مرج ادامه دار خواهد بود. در قیال رفتارهایی که با داور می شود باید محرومیت وجود داشته باشد. شما دیدید که وقتی رئیس فوتبال اسپانیا یک اشتباه عمدی یا سهوی کرد چطور با او برخورد شد اما شک نکنید اگر ایران بود با تبصره و بند ماجرا تمام می شد و خبری از عزل و محرومیت هم نبود. وقتی مردم این چیزها را

می بینند ذهن شان خراب می شود. این راهی که نکونام و گل محمدی در آن قرار دارند ما سال ها قبل خیلی از آن را رفته ایم و در تیم های مختلف مربیگری کرده و کاپیتان بوده ایم. تنها چیزی که در فوتبال و در زندگی مهم است و می ماند اعتبار از این همه سال همه از مرحوم دهداری می گویند؟ مگر بازیکن و مربی بهتر از او نداشتیم؟ داشتیم اما دهداری شخصیتی از خود به جا گذاشته بود که فراموش نشدنی است. مربی باید با مردم رو راست باشد و چیزی جز ادب و احترام در ذهن باقی نمی ماند. مربی ای که دنبال رأی جمع کردن برای خودش باشد تهنش به دیوار می رسد. چقدر خوب است که مربیان ماراه درست را انتخاب کنند. فوتبال در همه جای دنیا در آمدزا است اما در کشور ما هزینه بر است. پرسپولیس و استقلال هم متأسفانه وابستگی به وزارت ورزش دارند و تکلیفشان خیلی مشخص نیست. مشخص است که همیشه با مشکل مالی روبرو هستند. تیم مدیریت و مالی و تدارکاتی خوب مهم ترین کمک را به تیم می کنند. بازیکنان فوتبال هم خرج زندگی می دهند. وقتی پرداختی آنها به مشکل می خورد انگیزه خود را از دست می دهند. این مربی و بازیکن است که وقتی تیم نتیجه نگیرد در معرض فحش و حیا کن، رها کن قرار می گیرد و کسی به مدیر ایراد نمی گیرد.

مسلم است که وضعیت استقلال و پرسپولیس با این شرایط سخت است و هیچ وقت باتیم های صنعتی قابل مقایسه نیستند. مدیریت فوتبال ما نباید دنبال سیاسی کاری باشد. درست است که می گویم ورزش از سیاست جداست اما کسی که در ورزش مدیریت می کند باید با سیاست رفتار کند. با این وضعیتی که من می بینم روز به روز توقع هوادار پرسپولیس و استقلال بیشتر می شود اما مشکلات تمام نمی شود و خدا نکند که روزی مشکلات به نقطه انفجار برسد.